

pe støttede beslutningsforslaget, og at et sådant forslag burde have været vedtaget for længst.

Mauro Nobilia (Gruppen Union for Nationernes Europa) sagde, at hans gruppe er imod forslaget. Han mente i øvrigt ikke, at det var rimeligt, hvis medlemmer af Europa-Parlamentet skulle have mere i løn end parlamentarikerne i deres respektive hjemland.

Der er således stor støtte blandt de nuværende medlemmer af Europa-Parlamentet og hos flere af de danske spidskandidater til at vedtage en statut, der giver dem mere i løn. Der er dog ingen saglig begrundelse for at vælge et niveau, der ligger på 50 pct. af, hvad en dommer ved EF-Domstolen får, idet dommere ved EF-Domstolen ikke må udføre andre erhverv. EU-parlamentarikerne må derimod gerne have diverse lønne- de bijob, f.eks. lobbyarbejde. Nogle parlamentarikere modtager også vederlag som medlemmer af by- og amtsråd.

Et ensartet vederlag til medlemmer vil heller ikke afspejle det generelle lønniveau i de enkelte medlemslande. Der er i forvejen meget store løn- og velstandsforskelle inden for det nuværende EU, og dette bliver endnu mere udtalt, når EU udvides. Europaparlamentarikere fra de nye medlemslande vil ofte være i stand til at hæve et beløb, der ligger 2-3 gange over en ministerløn i det pågældende land, eller 5-10 gange niveauet for det, som en national parlamentariker får, eller helt op til 20 gange det gennemsnitlige lønniveau i medlemmets hjemland.

Begrundelse for forslaget

Det ville være helt uholdbart, hvis medlemmer af Europa-Parlamentet skulle modtage meget højere løn end medlemmer af parlamentet i det land, medlemmerne repræsenterer. Det vil skabe problemer i mange medlemslande, hvis EU-parlamentarikerne aflønnes forskelligt fra niveauet i de nationale parlamenter. Hvis det forslag, der har været behandlet af Europa-Parlamentet, men som er underkendt af Ministerrådet, gennemføres, vil det skabe store problemer i de nye medlemslande, som den 1. maj indtræder som medlemmer af EU, idet lønniveauet for disse landes egne parlamentsmedlemmer er meget lavere end lønniveauet for de nuværende medlemslandes parlamentsmedlemmer.

Det er vigtigt, at europaparlamentarikerne ikke løsrives fra tilhørsforholdet til deres hjemland og gøres til en særlig EU-elite, hvis løn og loyalitet økonomisk bindes til EU.

Foreløbig har Sveriges, Tysklands, Frankrigs og Østrigs regeringer i Ministerrådet bremset det forslag, som et flertal i Europa-Parlamentet havde indstillet til vedtagelse.

Med nærværende forslag pålægges det regeringen at udnytte alle muligheder for gennem Ministerrådet at sikre, at det nationale aflønningsprincip ikke fraviges til fordel for en EU-aflønning og EU-beskatning, samt at arbejde for, at medlemmer af Europa-Parlamentet fremover skal rejse efter regning, således at det sikres, at europaparlamentarikerne kun får dækket de faktiske omkostninger, der er forbundet med deres rejseaktiviteter.

¹⁾ Rådets afgørelse 2002/772/EF/Euratom.

²⁾ Europa-Parlamentets betænkning A5-0193/2003 om en statut for Europa-Parlamentets medlemmer – vedtaget af Europa-Parlamentet den 3.-4. juni 2003.

³⁾ I maj 2000 indledte en af Europa-Parlamentet nedsat ekspertgruppe en større undersøgelse for at finde frem til, hvad der ville være et passende vederlag for et medlem af Europa-Parlamentet. Man nåede frem til, at halvdelen af det vederlag, en dommer ved EF-Domstolen i Luxembourg modtager, måtte være et passende beløb. Jf. Europa-Parlamentets betænkning A5-0193/2003.

⁴⁾ B.T. 27. januar 2004, 1. sektion, side 12.

⁵⁾ Ekstra Bladet 29. januar 2004, 1. sektion, side 28.